

Ana

– kemaldoganay · 05 Ekim 2019

Aramıza dađlar girdi gelemem,
Geleceđim dedim SÖZ oldu ana.
Eller gibi bende hemen gülemem?
Bağrımdaki ateş KÖZ oldu ana.

Dağılmış saçlarım kalbimde yara
Mevlam düşürmesin insanı dara
Gözümün önünde beyazla kara,
En sevdiğim mevsim GÜZ oldu ana.

Kapılar kapalı camlarda perde
Sabahın köründe düşerler derde
Aradığım insan söyleyin nerde?
O karışık yollar DÜZ oldu ana.

Çiçekler dalında kuruyor neden
Seven sevdiğini vuruyor neden
Herkes kimliğini soruyor neden
Mevsimler deđiştii YAZ oldu ana.

Söylediđin türkü gelmiyor dile
Çocuklar hasrettir dalında güle
Okuyup yazsan da hepsi nafile,
Paran kadar konuş BAZ oldu ana.

DOĐANAY'ım ateş içimi dağlar
Burada nehirler baharda çağlar
Dediler ağlarsa anamız ağlar,
Gönüldeki teller SAZ oldu ana.

Kemal DOĐANAY